

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ג' בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ב'

1. משנה - שליח הולכה המביא גט, מאלו מקומות שמביא, צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם?

א. תנא קמא - המביא ממדינת הים.

ב. רבן גמליאל - אף המביא מן הרקם ומן החגר - עיירות הסמוכות לארץ ישראל.

ג. ר' אליעזר - אפילו מכפר לודים שבחו"ל, ללוד הסמוכה לה שהיא בארץ ישראל.

ד. חכמים - רק המביא ממדינת הים [ולא מרקם או מכפר לודים]. וכן המוליך מא"י למדינת הים.

2. המשך המשנה - כיצד הדין במביא גט ממדינה למדינה במדינת הים?

א. צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם.

ב. לרשב"ג - אפילו מהגמוניא להגמוניא - עיר אחת שהיו בה שני הגמונים, ומקפידין זה על זה שלא יהיו בני הגמוניא זו נכנסים לחברתה.

3. מה הם גבולות ארץ ישראל לענין גיטין?

א. ר' יהודה - מרקם עד סוף העולם למזרחו נחשב מדינת הים, ורקם עצמה - נידונת כמזרח,

מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרום, מעכו לצפון, ועכו - כצפון. ומערב אין צריך גבול שהים הגדול הגבול.

ב. ר' מאיר חולק לגבי עכו - וסובר שנחשבת כארץ ישראל לענין גיטין.

4. המביא גט בארץ ישראל - אינו צריך שיאמר 'בפני'. כיצד הדין אם הבעל מערער שהוא מזויף?

יתקיים בחותמיו - ויעידו העדים על חתימת ידיהם, או עדים אחרים יכירו חתימתם.

אם אין עוררים - מסתמא כשר [דבקיין בלשמה ועדים מצויין לקיימו].

5. מה הטעם שצריך לומר 'בפני'?

א. רבה - לפי שאין בקיין לשמה, כיון שאין בני מדינת הים בני תורה, וממילא כשיאמר 'בפני' ישאלוהו אם נחתם לשם אשה זו.

ב. רבא - לפי שאין עדים מצויין לקיימו, דאין שיירות מצויות, ואם יבא הבעל ויערער לומר לא כתבתיו לא יהיו עדים שיקיימו, אבל השליח נאמן.

6. מה הנפק"מ בין הטעמים?

א. כשהביאוהו שנים - ושניהם שלוחים, לרבה צריך לומר. לרבא לא צריך, כיון שאם יערער הבעל הרי הם מצויין לקיימו.

ב. המביא ממדינה למדינה בארץ ישראל - כגון יהודה וגליל שלכאורה לא מצויות שיירות. לרבה לא צריך כיון שבקיין. לרבא צריך.

ג. מעיר לעיר במדינה אחת ממדינות הים - לרבה צריך לומר כיון שאינם בקיין. לרבא לא צריך כיון שמצויות שיירות.

7. לפי רבה, מדוע לא הצריכו שנים כמו כל עדויות שבתורה?

עד אחד נאמן באיסורין, שהרי האמינה תורה כל יהודי על תרומה ועל השחיטה ועל ניקור הגיד והחלב.

8. מה שעד אחד נאמן באיסורין, זה דווקא בכגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, שלא הוחזק שום איסור.

אבל כאן הוחזק איסור אשת איש, ועוד שנחשב דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים [כפי שלמדו דבר דבר מממון] וכיצד מספיק אחד?

רוב בקיין הן. ואפילו לר"מ שחושש למיעוטא, סתם סופרי הדיינים יודעים שצריך לשמה.

ומה שרבנן הצריכו עדות, זה מחשש שמא מצא גט של אדם אחר עם שמו ושמה. וכאן משום עיגונא הקילו להאמין לשליח.

9. מדוע נחשב שהקלו עליה, הרי אם היו מצריכים שנים לא היה הבעל מערער, כעת יבא הבעל יערער ויטען שהגט פסול, ואחד מבטל אחד?

כיון שלכולי עלמא צריך השליח למסור לה בפני שנים, מלכתחילה השליח כשמקבלו מיד הבעל מדקדק שברצון מגרשה ולא יבא ויערער עוד.

ועוד - אף אם יבא ויערער, אינו נאמן, כיון שוודאי השליח דקדק היטב.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)